

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

H/15722. számú

országgyűlési határozati javaslat

**a Magyar Köztársaságnak
az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak
tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményhez
történő csatlakozásáról**

**Előadó: dr. Petrétei József
igazságügy-miniszter**

Budapest, 2005. április

**Az Országgyűlés
...../2005. (.....) OGY határozata**

**a Magyar Köztársaságnak
az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit
érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményhez történő csatlakozásáról**

Az Országgyűlés

1. egyetért azzal, hogy a Magyar Köztársaság csatlakozzon az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményhez;
2. felkéri a köztársasági elnököt, hogy a csatlakozási okiratot aláírásával és pecsétjével ellátva adja ki;
3. felkéri a külügyminisztert, hogy az Európai Unió Tanácsának főtítkáránál helyezze letétbe a Magyar Köztársaság csatlakozási okiratát;
4. egyetért azzal, hogy a Magyar Köztársaság a csatlakozásról szóló okiratának letétbe helyezésekor az alábbi fenntartásokat és nyilatkozatot tegye:

A Magyar Köztársaság fenntartásai az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményhez:

„A Magyar Köztársaság az egyezmény 7. cikk (2) bekezdése alapján kijelenti, hogy a 7. cikk (1) bekezdés c) pontjában megállapított joghatósági szabályt nem fogja alkalmazni.

A Magyar Köztársaság az egyezmény 10. cikk (2) bekezdése alapján kijelenti, hogy a 10. cikk (1) bekezdése nem köti, ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tények a Magyar Köztársaság biztonsága vagy egyéb alapvető érdekei ellen irányuló bűncselekménynek minősülnek (10. cikk (2) bekezdés b) pont).

A Magyar Köztársaság az egyezmény 10. cikk (2) bekezdése alapján kijelenti, hogy a 10. cikk (1) bekezdése nem köti, ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tények a Magyar Köztársaság egyik köztisztviselőjének tevékenysége során jöttek létre, és hivatali kötelességével ellentétesek (10. cikk (2) bekezdés c) pont).”

A Magyar Köztársaság nyilatkozata az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményhez:

„A Magyar Köztársaság az Európai Bíróság joghatóságát az Európai Unióról szóló Szerződés 35. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint fogadja el.”

INDOKOLÁS

Az Európai Unió tagállamai – felismerve, hogy a nemzeteken átívelő korrupció elleni harc csak akkor lehet sikeres, ha a tagállamok belső joga egyaránt büntetni rendeli a külföldi tisztviselők és a nemzetközi szervezetek tisztviselői által elkövetett korrupciós bűncselekményeket – úgy határoztak, hogy nemzetközi egyezményt hoznak létre az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni hatékonyabb küzdelem érdekében.

Az egyezmény előírja, hogy minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket az egyezményben meghatározott tisztviselők által elkövetett aktív és passzív korrupció bűncselekménynek minősítése érdekében, továbbá együttműködési kötelezettséget ír elő a tagállamok számára, ha a büntetőeljárás legalább két tagállamot érint.

A Büntető Törvénykönyv módosításáról szóló 2001. évi CXXI. törvény a közélet tisztasága elleni bűncselekmények törvényi tényállásait több ponton módosította, tekintettel arra, hogy az elmúlt évtizedben sorra születtek a különböző nemzetközi szervezetekben a korrupcióval szembeni harmonizált, hatékony büntetőjogi fellépés céljával készült egyezmények, így többek között az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény is.

A büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából a Büntető Törvénykönyv XV. Fejezetének VII. Címe tartalmazza a közélet tisztasága elleni bűncselekményeket, a VIII. Címe pedig a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekményeket.

Az egyezmény értelmezéséről vagy alkalmazásáról a tagállamok között keletkezett bármely vitát – ha a kétoldalú megoldás nem lehetséges, és az Európai Unióról szóló Szerződés VI. címében foglalt eljárás sem vezet eredményre – a vitában érintett fél az Európai Bíróság elé utalhatja.

Az egyezmény 90 nappal az után lép hatályba, hogy az utolsó tagállam – azon tagállamok közül, amelyek az egyezmény megkötésekor, 1997-ben az Európai Unió tagjai voltak – értesíti az Európai Unió Tanácsának főtákarát azon eljárás befejeződéséről, amelyet saját alkotmányos követelményei határoznak meg az egyezmény elfogadására. Az egyezmény még nem lépett hatályba.

Tekintettel arra, hogy jelen egyezmény az állampolgárok jogait és kötelezettségeit érinti, a csatlakozásról az Országgyűlésnek kell határoznia, és a hatálybalépés időpontjának ismeretében törvénnyel kell majd kihirdetni. Az egyezmény által lehetővé tett fenntartások, illetve nyilatkozatok megtételére a csatlakozáskor van lehetőség.

EGYEZMÉNY

az Európai Unióról szóló Szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről

Az egyezmény MAGAS SZERZŐDŐ FELEI, AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAI,

hivatkozva az Európai Unió Tanácsának 1997. május 26-i jogi aktusára,

mivel a tagállamok az igazságügyi együttműködés javítását a korrupció elleni küzdelemben közös érdeknek tartják, amely a Szerződés VI. címében meghatározott együttműködés körébe tartozik,

mivel a Tanács 1996. szeptember 27-i jogi aktusával olyan jegyzőkönyvet hozott létre, amely különösen olyan korrupciós cselekedetek ellen irányul, amelyek nemzeti vagy közösségi tisztviselőket érintenek, és károsítják vagy valószínűleg károsíthatják az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit,

mivel a tagállamok közötti, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés javítása céljából szükséges az, hogy az említett jegyzőkönyvnél tovább menjenek és egy olyan egyezményt hozzanak létre, amely az Európai Közösségek tisztviselőit, illetve általában a tagállamok tisztviselőit érintő korrupciós cselekedetek ellen irányul,

azzal az óhajjal, hogy ezen egyezmény következetes és hatékony alkalmazását az Európai Unióban mindenütt biztosítsák,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az egyezménynek az alkalmazásában:

- a) „tisztviselő” bármely közösségi vagy nemzeti tisztviselő, ideértve egy másik tagállam bármely nemzeti tisztviselőjét;
- b) „közösségi köztisztviselő”:

- az a személy, aki az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek értelmében tisztviselő vagy egyéb szerződéses munkavállaló,
- az a személy, akit a tagállamok vagy bármely köz- vagy magánjogi szervezet az Európai Közösségekhez helyeznek és, aki az európai közösségi köztisztviselőkével vagy egyéb alkalmazottakéval egyenértékű feladatokat lát el.

Az Európai Közösségeket létrehozó szerződések értelmében felállított szervek tagjait és e szervek személyzetét közösségi tisztviselőként kell kezelni, amennyiben az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek nem vonatkoznak rájuk;

- c) „nemzeti tisztviselő” azon tagállam nemzeti jogszabályaiban meghatározott „tisztviselő” vagy „hivatalos személy”, amely tagállamban a kérdéses személy e feladatot a tagállam büntetőjogának alkalmazásában ellátja.

Mindazonáltal, abban az esetben, ha egy másik tagállam által kezdeményezett eljárás egy tagállam tisztviselőjét érinti, az előbbi csak annyiban köteles a nemzeti tisztviselő meghatározását alkalmazni, amennyiben az a meghatározás saját nemzeti jogszabályaival összeegyeztethető.

2. cikk

Passzív korrupció

(1) Ezen egyezmény alkalmazásában az a tisztviselő, aki szándékosan, közvetlenül vagy közvetítő útján bármilyen előnyt kér, vagy az előnyt elfogadja, akár a maga, akár egy harmadik személy javára, vagy ilyen előny ígéretét elfogadja, azért, hogy cselekedjen vagy tartózkodjon a kötelessége szerinti, vagy működésével kapcsolatos cselekvéstől, és hivatali kötelességét megszegi, passzív korrupciót követ el.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett típusú magatartás bűncselekménynek minősüljön.

3. cikk

Aktív korrupció

(1) Ezen egyezmény alkalmazásában bárki, aki szándékosan, közvetlenül vagy közvetítő útján, bármiféle előnyt ígér vagy ad egy tisztviselőnek, a maga vagy harmadik személy javára, azért, hogy a tisztviselő, hivatali kötelességét megszegve, cselekedjen

vagy tartózkodjon a kötelessége szerinti vagy működésével kapcsolatos cselekvéstől, aktív korrupciót követ el.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett típusú magatartás bűncselekménynek minősüljön.

4. cikk

Asszimiláció

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy büntetőjogában a 2. és a 3. cikkben említett azon bűncselekmények meghatározásait, amely bűncselekményeket a kormányának miniszterei, parlamenti kamaráinak választott tagjai, legfelsőbb bíróságainak tagjai vagy számvevőszékének tagjai vagy azok sérelmére követtek el hivataluk gyakorlása során, hasonlóképpen alkalmazzák azokban az esetekben, amelyekben e bűncselekményeket az Európai Közösségek Bizottságának, az Európai Parlamentnek, az Európai Bíróságnak és az Európai Közösségek Számvevőszékének tagjai követik el, vagy azok tagjai sérelmére követik el hivataluk gyakorlása során.

(2) Amennyiben egy tagállam különleges jogszabályokat alkotott azon cselekedetek és mulasztások vonatkozásában, amelyekért a kormányának miniszterei felelősek az adott tagállamban különleges politikai helyzetüknél fogva, akkor az (1) bekezdés nem szükségszerűen alkalmazandó az ilyen jogszabályokra, feltéve, hogy a tagállam biztosítja, hogy az Európai Közösségek Bizottságának tagjaira is kiterjed a 2. és 3. cikket végrehajtó büntetőjogi jogszabály.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem érinti az egyes tagállamokban a büntetőeljárásra és az illetékes bíróság meghatározására alkalmazandó rendelkezéseket.

(4) Ami a mentességek felfüggesztését illeti, ez az egyezmény teljes összhangban alkalmazandó az Európai Közösségeket létrehozó szerződések, az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv, a Bíróság alapokmánya és a végrehajtásuk céljából elfogadott szövegek megfelelő rendelkezéseivel.

5. cikk

Szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. és 3. cikkben említett magatartást és az arra való bűnsegélyt vagy felbujtást hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntessék, beleértve, legalábbis súlyos esetekben, a kiadatást megalapozó szabadságvesztéssel járó büntetéseket.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a hatáskörrel rendelkező hatóság fegyelmi jogkörének gyakorlását a nemzeti tisztviselővel vagy közösségi tisztviselővel szemben. A kiszabandó szankció meghatározásakor a nemzeti büntetőbíróságok, nemzeti joguk elveivel összhangban, figyelembe vehetik az ugyanazon személyre ugyanazon magatartás miatt már kiszabott bármely fegyelmi szankciót.

6. cikk

Vállalkozások vezetőinek büntetőjogi felelőssége

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a vállalkozások vezetőit egy vállalkozáson belül döntési jogosultsággal rendelkező vagy ellenőrzést gyakorló személyeket büntetőjogilag felelősségre lehessen vonni — a nemzeti jogban meghatározott elvekkel összhangban — a korrupciónak e személyek felügyelete alá tartozó, a vállalkozás érdekében eljáró személy által elkövetett, a 3. cikkben említett eseteiben.

7. cikk

Joghatóság

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket joghatóságának megállapítására azon bűncselekmények tekintetében, amelyeket a 2., a 3. és a 4. cikkből fakadó kötelezettségeivel összhangban állapított meg, amennyiben:

- a) a bűncselekményt teljesen vagy részben a saját területén követték el;
- b) az elkövető saját állampolgára vagy tisztviselője;
- c) a bűncselekményt egy az 1. cikkben említett személy sérelmére, vagy az Európai Közösségek 4. cikk (1) bekezdésében említett intézményeinek egyik tagja sérelmére követték el, aki egyúttal saját állampolgára;
- d) az elkövető közösségi tisztviselő, aki az Európai Közösség egyik intézményénél dolgozik, vagy az Európai Közösségeket létrehozó szerződések értelmében létrehozott szervezetnél, amelynek székhelye a kérdéses tagállamban található.

(2) Minden tagállam a 13. cikk (2) bekezdésében említett értesítés során nyilatkozhat arról, hogy nem, vagy csak különleges esetekben vagy feltételekkel alkalmazza az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában megállapított joghatósági szabályokat.

8. cikk

Kiadatás és büntetőeljárás

(1) Bármely tagállam, amely jogszabályai szerint nem adja ki saját állampolgárait, meghozza a szükséges intézkedéseket, hogy megállapítsa joghatóságát azon bűncselekmények tekintetében, amelyeket a 2., a 3. és a 4. cikkből fakadó kötelezettségeivel összhangban állapított meg, ha a bűncselekményt állampolgára az állam területén kívül követi el.

(2) Ha bármely tagállam egyik állampolgárát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolják egy másik tagállamban, amelyet a 2., a 3. és a 4. cikkből fakadó kötelezettségekkel összhangban állapítottak meg, és azt a személyt e tagállam pusztán állampolgársága alapján nem adja ki a másik tagállamnak, a tagállam az ügyet — amennyiben indokolt — büntetőeljárás céljából illetékes hatósága elé terjeszti. A büntetőeljárás lefolytatásának lehetővé tétele céljából a bűncselekménnyel kapcsolatos aktákat, információkat és bizonyítékokat az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezmény 6. cikkében megállapított eljárás szerint kell átadni. A megkereső tagállamot értesíteni kell a megindított büntetőeljárásról és annak kimeneteléről.

(3) E cikk alkalmazásában az egy tagállam „állampolgára” kifejezést az adott állam által az európai kiadatási egyezmény 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti nyilatkozattal, és ugyanazon cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban kell értelmezni.

9. cikk

Együtműködés

(1) Ha a 2., a 3. és a 4. cikkből fakadó kötelezettségekkel összhangban megállapított bűncselekménnyel kapcsolatos bármely eljárás legalább két tagállamot érint, az érintett államok hatékonyan együttműködnek a nyomozásban, a büntetőeljárás során és a kiszabott büntetés végrehajtásában, például kölcsönös jogsegély, kiadatás, eljárás átadása vagy más tagállamban kiszabott büntetés végrehajtása útján.

(2) Amennyiben egynél több tagállamnak van joghatósága és lehetősége a hatékony eljárásra egy azonos tényeken alapuló bűncselekmény tekintetében, az érintett tagállamok együttműködnek annak eldöntésében, hogy melyikük indít büntetőeljárást az elkövető vagy elkövetők ellen annak érdekében, hogy a büntetőeljárást — ha lehetséges — egyetlen tagállamra koncentrálják.

10. cikk

Ne bis in idem

(1) A tagállamok alkalmazzák nemzeti büntetőjogukban a *ne bis in idem* szabályt, amely szerint azon személy, akinek ügyében jogerős ítéletet hoztak az egyik tagállamban, nem vonható büntetőeljárás alá egy másik tagállamban ugyanazon tények alapján, feltéve, hogy ha szankció kiszabására került sor, azt végre is hajtották, illetve a végrehajtás folyamatban van, vagy az már nem végrehajtható az ítélező állam jogszabályai szerint.

(2) A tagállam, amikor a 13. cikk (2) bekezdésében említett értesítést átadja, nyilatkozhat arról, hogy az e cikk (1) bekezdése nem köti őt a következő egy vagy több esetben:

- a) ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tények teljes egészében vagy részben a saját területén következtek be; az utóbbi esetben ez a kivétel nem alkalmazható, ha azok a tények részben azon tagállam területén következtek be, amelyben az ítéletet hozták;
- b) ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tények a tagállam biztonsága vagy egyéb alapvető érdekei ellen irányuló bűncselekménynek minősülnek;
- c) ha a külföldön hozott ítélet alapjául szolgáló tényeket a tagállamnak egy hivatali kötelességeit megszegő tisztviselője követte el.

(3) Ha egy tagállamban ugyanazon tények alapján további büntetőeljárást indítanak egy személy ellen, akinek a perében egy másik tagállamban már jogerős ítéletet hoztak, az utóbbi tagállamban az említett tények alapján letöltött, bármilyen időtartamú szabadságvesztést be kell számítani a kiszabott büntetésbe. A nemzeti jogszabályok által megengedett mértékben, a szabadságvesztéssel nem járó büntetéseket is figyelembe kell venni, amennyiben végrehajtották azokat.

(4) Azok a kivételek, amelyek a (2) bekezdés szerinti nyilatkozat tárgyát képezhetik, nem alkalmazhatók, ha az érintett tagállam ugyanazon tények alapján felkérte a másik tagállamot, hogy indítson büntetőeljárást, vagy kiadta az érintett személyt.

(5) A tagállamok között létrejött, tárgyhoz tartozó multilaterális vagy bilaterális megállapodásokat és a megfelelő nyilatkozatokat ez a cikk nem érinti.

11. cikk

Belső rendelkezések

Ezen egyezmény egyik rendelkezése sem akadályozza a tagállamokat az ebből az egyezményből következő kötelezettségeken túlmutató belső jogi rendelkezések elfogadásában.

12. cikk

Bíróság

(1) Ezen egyezmény értelmezéséről vagy alkalmazásáról a tagállamok között keletkezett bármely vitát, amelynek kétoldalú megoldása nem bizonyult lehetségesnek, kezdeti szakaszban a Tanácsnak az Európai Unióról szóló Szerződés VI. címében foglalt eljárás szerint kell megvizsgálnia a megoldás megtalálásának céljával. Amennyiben hat hónapon belül nem találnak megoldást, az ügyet a vitában érintett valamely fél az Európai Bíróság elé utalhatja.

(2) Egy vagy több tagállam és az Európai Közösségek Bizottsága között, az 1. cikkel kapcsolatban — de annak c) pontja kivételével — vagy a 2., a 3. és a 4. cikkel kapcsolatban zajló bármely vitát, amennyiben az a közösségi jog kérdésére vagy a Közösségek pénzügyi érdekeire vonatkozik, vagy az Európai Közösségeket létrehozó szerződések alapján felállított intézmények vagy szervek tagjait vagy tisztviselőit érinti, és amelyet tárgyalások útján nem lehetett rendezni, a vitában érintett felek egyike az Európai Bíróság elé utalhatja.

(3) Az egyes tagállamok bármely bírósága felkérheti az Európai Bíróságot, hogy előzetes döntést hozzon az 1–4. és 12–16. cikk értelmezésére vonatkozó, egy e bíróság előtt folyamatban lévő olyan ügyben felmerült kérdésben, amelyben az Európai Közösségeket létrehozó szerződések alapján felállított intézmények vagy szervek feladatuk gyakorlása során eljáró tagjai vagy tisztviselői érintettek, ha a tagállam bírósága úgy látja, hogy ítéletének meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére.

(4) Az Európai Bíróság (3) bekezdésben előírt hatásköre attól függ, hogy az érintett tagállam a 13. cikk (2) bekezdésében említett értesítés időpontjában vagy bármely azt követő időpontban elfogadja-e azt magára nézve egy ilyen értelmű nyilatkozattal.

(5) A (4) bekezdés szerinti nyilatkozatot tevő tagállam azokra a bíróságokra korlátozhatja azt a lehetőséget, hogy az Európai Bíróságtól előzetes döntést kérjenek, amelyek határozata ellen a nemzeti jog szerint nincs jogorvoslati lehetőség.

(6) Az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányát és eljárási szabályzatát alkalmazni kell. Az alapokmánnyal összhangban a Bizottság, vagy bármely tagállam, függetlenül attól, hogy tett-e a (4) bekezdés szerinti nyilatkozatot vagy nem, jogosult a (3) bekezdés alapján felmerülő esetekben a Bíróság részére beadványokat vagy írásos észrevételeket benyújtani.

13. cikk

Hatálybalépés

(1) Minden tagállam saját alkotmányos követelményeivel összhangban fogadja el ezt az egyezményt.

(2) A tagállamok értesítik az Európai Unió Tanácsának főtítkárát azon eljárás befejeződéséről, amelyet saját alkotmányos követelményeik határoznak meg ezen egyezmény elfogadására.

(3) Ez az egyezmény kilencven nappal az után lép hatályba, hogy az utolsó tagállam is megtette a (2) bekezdésben említett értesítést.

(4) Ezen egyezmény hatálybalépéséig a (2) bekezdésben említett értesítés átadásakor vagy azután bármikor bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy a 12. cikk kivételével alkalmazni fogja ezt az egyezményt azon tagállamokkal való viszonyában, amelyek ugyanilyen nyilatkozatot tettek. Ez az egyezmény azon tagállam vonatkozásában, amely ilyen nyilatkozatot tett, a nyilatkozat letétbe helyezését követő kilencven nap letelte után következő hónap első napján válik alkalmazhatóvá.

(5) Az a tagállam, amelyik nem tett a (4) bekezdésben említett nyilatkozatot, ezt az egyezményt más szerződő tagállamok vonatkozásában kétoldalú megállapodások alapján alkalmazhatja.

14. cikk

Új tagállamok csatlakozása

(1) Ehhez az egyezményhez minden olyan állam csatlakozhat, amely az Európai Unió tagjává válik.

(2) Ennek az egyezménynek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege hiteles.

(3) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

(4) Ez az egyezmény minden csatlakozó állam tekintetében a csatlakozási okirat letétbe helyezését követő kilencven nap elteltével, illetve — amennyiben az említett kilencven nap lejártával az egyezmény még nem lépett hatályba — az egyezmény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(5) Amennyiben ez az egyezmény még nem lépett hatályba akkor, amikor a csatlakozási okiratot letétbe helyezik, a csatlakozó államokra a 13. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni.

15. cikk

Fenntartások

(1) Fenntartásokat nem lehet tenni, a 7. cikk (2) bekezdésében és a 10. cikk (2) bekezdésében előírtak kivételével.

(2) Bármely tagállam, amely fenntartással élt, a letéteményes értesítése útján teljes egészében vagy részben bármikor visszavonhatja azt. A visszavonás abban az időpontban lép hatályba, amikor a letéteményes kézhez kapja az értesítést.

16. cikk

Letéteményes

(1) Ennek az egyezménynek a letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

(2) A letéteményes az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi az elfogadásokról és csatlakozásokról, a nyilatkozatokról és fenntartásokról szóló információkat, valamint az egyezménnyel összefüggő egyéb értesítéseket.